

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในจังหวัดบุรีรัมย์ ต่อการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูที่สอนในท้องถิ่นที่ศึกษาภาษาไทยกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่ศึกษาภาษาอังกฤษ ต่อการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยด้วย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน ๗๔ ข้อ ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย ๔ ตอนคือ สถานภาพของผู้ตอบ ความคิดเห็นต่อการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย ความคิดเห็นต่อส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการสอนวิชาภาษาไทย และข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนวิชาภาษาไทย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ แบบมาตราส่วนประเมินค่าและคำถามแบบปลายเปิด ตัวอย่างประชากร เป็นครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในจังหวัดบุรีรัมย์ที่สอนในท้องถิ่นที่ศึกษาภาษาไทยจำนวน ๑๐๘ คน และครูที่สอนในท้องถิ่นที่ศึกษาภาษาอังกฤษจำนวน ๑๑๒ คน รวมทั้งหมด ๒๒๐ คน จากโรงเรียนสังกัดต่าง ๆ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ กรมสามัญศึกษา และเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ รวมทั้งสิ้น ๒๒๑ โรงเรียน ๆ ละ หนึ่งคน

การวิเคราะห์ข้อมูล ในตอนที่ ๑ เป็นการคำนวณหาค่าร้อยละ ตอนที่ ๒-๓ เป็นการหาค่าเพื่อเปรียบเทียบความหมายของค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ ๔ สรุปรวบรวมเรียงลำดับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบ

สรุปผลการวิจัย

๑. ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่สอนในท้องถิ่นที่เล็กพูดภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เล็กพูดภาษาอีสาน มีปัญหาในการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยและ ปัญหาเกี่ยวกับส่วนประกอบของแผนการสอนวิชาภาษาไทยในเรื่องที่ไ้ภาระกิจของครูเพิ่มขึ้นมาก จำนวนแผนหนังสือเรียนมากเกินไป เนื้อหา และจำนวนคำใหม่มีมากเกินไปและยังต้องคัดแปลงให้เหมาะสมกับท้องถิ่นด้วย กิจกรรมที่กำหนดไม่สามารถปฏิบัติได้หมด ทั้งทำให้เกิดเรื่องรบกวนห้องข้างเคียง กิจกรรมบางอย่างต้องคัดแปลงจึงจะใช้ได้ และบางอย่างไม่คอยได้ใช้ เช่น ปริศนาคำทาย บทร้อยกรอง สื่อการเรียนจักหาได้ยาก ทั้งยังขาดงบประมาณและที่เก็บอย่างเหมาะสม ครูยังต้องการคำแนะนำช่วยเหลือด้านสื่อการเรียน และครูไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการประเมินผลเด็ก

๒. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูทั้งสองประเภท ต่อการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย พบว่า แตกต่างกันเป็นส่วนน้อย เรื่องที่แตกต่างกันคือ เนื้อที่ได้จากการสอนตามหลักสูตรใหม่เมื่อเทียบกับหลักสูตรเดิม ความไม่สอดคล้องของแผนการสอนต่อวัฒนธรรมของท้องถิ่น ความเป็นอุปสรรคของภาษาถิ่นต่อการสอน ความชัดเจนของข้อความในคำชี้แจง ความยากของแผนการเตรียมความพร้อม การคัดแปลงเนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ความยากของกิจกรรมที่กำหนด ปัญหาระเบียบวินัยอันเนื่องมาจากกิจกรรม ความยากง่ายของการจัดหาสื่อการเรียน การคัดแปลงกิจกรรมและสื่อการเรียนเพื่อให้เหมาะกับท้องถิ่น กิจกรรมที่ปฏิบัติเช่น นิทาน ปริศนาคำทาย เพลง บทร้อยกรอง และภาพ ความเหมาะสมของรายการที่ใช้สอนเด็ก ความยากของจุดมุ่งหมาย และความบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายแต่ละบท

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของครูที่สอนในท้องถิ่นที่เล็กพูดภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เล็กพูดภาษาอีสานในค่านต่าง ๆ ดังนี้

๑. การใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย

ครูทั้งสองประเภท โดยเฉลี่ยแล้วเห็นว่า การอบรมเพื่อเตรียมตัวสอนตามหลักสูตรใหม่เป็นประโยชน์มาก แผนการสอนวิชาภาษาไทยมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรวางไว้ ทำให้การเตรียมการสอนสะดวกขึ้น ทำให้ผลการสอนดีกว่าการสอนตามหลักสูตรเดิม สอดคล้องกับวัฒนธรรมของท้องถิ่น การสอนตามแผนการสอนวิชาภาษาไทยได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาเป็นอย่างดี แต่ขณะเดียวกันก็เห็นว่า การสอนตามแผนการสอนวิชาภาษาไทย ทำให้ครูต้องทำงานหนักขึ้นมาก

บางส่วนที่ความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาเขมร เห็นว่า ภาษาดั้นเป็นอุปสรรคต่อการสอนตามแผนการสอนวิชาภาษาไทยอย่างมาก แต่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาอีสาน เห็นว่าภาษาดั้นเป็นอุปสรรคต่อการสอนวิชาภาษาไทยค่อนข้างน้อย เกี่ยวกับความเวลาที่กำหนดจำนวนไว้ในแต่ละแผน ครูในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาเขมร เห็นว่าความเวลาที่กำหนดไว้ยังไม่เพียงพอแก่ครูในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาอีสาน เห็นควยค่อนข้างน้อยในเรื่องนี้

๒. ส่วนประกอบของแผนการสอนวิชาภาษาไทย

๒.๑ คำชี้แจง

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาอีสาน โดยเฉลี่ยแล้วเห็นว่า คำชี้แจงมีความชัดเจนเข้าใจง่าย และคำชี้แจงช่วยให้เข้าใจการใช้แผนการสอนเป็นอย่างดี

๒.๒ แผนการเตรียมความพร้อม

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาอีสาน โดยเฉลี่ยแล้วเห็นว่า แผนการเตรียมความพร้อมมีความจำเป็นต่อเด็กมาก ไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป

สำหรับเด็ก แผนการเตรียมความพร้อมจำนวน ๑๘ แผน ไม่มากและไม่น้อยเกินไปสำหรับเด็ก
เรียงลำดับจากง่ายไปหายากเหมาะสมดี และเป็นประโยชน์ต่อการเริ่มต้นเรียนตามแผนหนังสือ
เรียน โดยเฉพาะครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมร เห็นว่า แผนการเตรียมความพร้อม
เป็นประโยชน์ต่อการเริ่มต้นเรียนตามแผนหนังสือเรียนมาก

๒.๓ แผนหนังสือเรียน

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสาน
โดยเฉลี่ยแล้วมีความคิดเห็นว่า แผนหนังสือเรียนจำนวน ๔๐-๕๐ แผนมากเกินไปสำหรับเด็ก
แผนหนังสือเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายากเหมาะสม และใช้ควบคู่กับคู่มือครู และหนังสือ
เรียนโคสะควักดี

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับแผนหนังสือเรียนคือ ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูด
ภาษาเขมรเห็นว่า จำนวนคาบเวลาที่กำหนดในแต่ละแผนไม่เพียงพอ แต่ครูที่สอนในท้องถิ่น
ที่เด็กพูดภาษาอีสานเห็นว่าจำนวนคาบเวลาที่กำหนดไว้ไม่มากและไม่น้อยเกินไป

๒.๔ ความคิดรวบยอด

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสาน
โดยเฉลี่ยแล้วมีความคิดเห็นว่า ความคิดรวบยอดมีความหมายเด่นชัดอ่านเข้าใจง่าย เหมาะสม
กับวัยและสภาพของเด็ก

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมรเห็นว่า
นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ตามความคิดรวบยอดค่อนข้างบ่อย แต่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูด
ภาษาอีสานเห็นว่า นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ตามความคิดรวบยอดที่กำหนดไว้

๒.๕ จุดประสงค์

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสาน โดยเฉลี่ยแล้วมีความคิดเห็นว่า จุดประสงค์มีความหมายของข้อความเด่นชัดเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและสภาพของนักเรียน และหลังจากสอนตามแผนการสอนนักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

๒.๖ เนื้อหา

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสาน โดยเฉลี่ยแล้วเห็นว่า เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็ก เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของเด็ก ขณะเดียวกันก็มีความเห็นว่า เนื้อหาในแผนการสอนค่อนข้างมากเกินไปสำหรับเด็ก และครูจะต้องคัดแปลงเนื้อหาบางส่วนควย เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กและท้องถิ่น

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมร เห็นว่า เนื้อหาค่อนข้างยากเกินไปสำหรับเด็ก แต่ครูในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสานเห็นว่า เนื้อหาไม่ยาก และไม่ยากเกินไปสำหรับเด็ก

๒.๗ กิจกรรมการเรียน

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสาน โดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นว่า กิจกรรมการเรียนที่กำหนดไว้อ่านเข้าใจง่าย สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ขณะเดียวกันก็ได้ให้ความเห็นว่า กิจกรรมการเรียนที่กำหนดไว้มากเกินไปสำหรับเด็ก และกิจกรรมส่วนใหญ่ทำให้เกิดเสียงรบกวนต่อห้องข้างเคียง

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาเขมร เห็นว่า ครูของจักสภาพของเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะปฏิบัติ และกิจกรรมที่ปฏิบัติทำให้เกิด ปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียน แต่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาอีสานเห็นว่า โอกาสที่ครูของจักสภาพของเรียนให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่ปฏิบัติค่อนข้างน้อย และกิจกรรมที่ปฏิบัติทำให้เกิด ปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อยด้วย

๒.๘ สื่อการเรียน

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาอีสาน โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครูใช้สื่อการเรียนในการสอนบ่อยครั้ง และสื่อการเรียนช่วยให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ขณะเดียวกันก็ให้ความเห็นว่าสื่อการเรียนที่กำหนดไว้จัดหาค่อนข้างยาก โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการจัดหาสื่อการเรียน โรงเรียนขาดที่เก็บสื่อการเรียนอย่างเหมาะสม และครูต้องการคำแนะนำช่วยเหลือในการสร้างสื่อการเรียนอย่างมาก

๒.๙ วิธีการประเมินผล

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาอีสาน โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า วิธีการประเมินผลที่กำหนดไว้มีความหมาย เกินชั้น อ่านเข้าใจง่าย วิธีการประเมินผลที่ใช้อยู่บ่อยครั้งคือ การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ การตรวจผลงานของเด็ก และการสอบข้อเขียน ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความเห็นว่า ครูไม่ค่อยมีเวลาที่จะประเมินผลตามวิธีที่กำหนด และวิธีการประเมินผลที่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาเขมรบ่อยครั้งเป็นพิเศษคือ การตรวจผลงานของเด็ก ระดับความคิดเห็นที่ แตกต่างกันคือ ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาเขมร เห็นว่าวิธีการประเมินผลแบบการสอบข้อเขียน ใช้อยู่บ่อยครั้ง แต่ครูในท้องถิ่นที่เค็กพูภาษาอีสานเห็นว่า วิธีการประเมินผลแบบสอบข้อเขียน ใช้น้อย

๒.๑๐ กิจกรรมและสื่อการเรียนที่กำหนดไว้ในภาคผนวก

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสาน โดยเฉลี่ยแล้วมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้ว่าน่าจะเข้าใจง่ายได้ปฏิบัติตามบ่อยครั้ง การปฏิบัติตามกิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะช่วยให้เด็กเกิดการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ของระดับชั้น ครูของคักแปงกิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะไว้เพื่อให้เหมาะสม กิจกรรมและสื่อการเรียนที่ได้ปฏิบัติตามบ่อยครั้งได้แก่ นิทาน เพลง เกม และภาพ ส่วนกิจกรรมและสื่อการเรียนที่ไม่ค่อยได้ปฏิบัติตามบ่อยครั้งได้แก่ ปริศนาคำทาย และบทร่ายกรอง

๒.๑๑ รายการใช้ สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกด คำใหม่ และ จุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบท

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสาน โดยเฉลี่ยแล้วมีความเห็นว่า รายการที่กำหนดไว้เหมาะสมกับเด็ก เรียงลำดับจากง่ายไปหายากอย่างเหมาะสมและ เด็กเกิดการ เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมาย แต่ละบทที่กำหนดไว้ขณะเดียวกัน ก็มีความเห็นว่า จำนวนคำใหม่ ๘๗๐ คำ ค่อนข้างมากเกินไปสำหรับเด็ก

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมรเห็นว่า จุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบท ยากเกินไปสำหรับเด็ก แต่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสานเห็นว่า จุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบทไม่ยากและไม่ง่ายเกินไปสำหรับเด็ก

๓. ขอเสนอแนะของผู้ตอบการปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนวิชาภาษาไทย

ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เด็กพูดภาษาอีสาน ที่แสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามชนิดปลายเปิด ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการปรับปรุงแผนการสอนวิชาภาษาไทยว่า ควรมีหน่วยงานจัดทำสื่อการเรียนบริการแก่ครู ควรจัดคาบเวลา

ในแต่ละแผนมากขึ้น เนื้อหาในแต่ละแผนมากเกินไปควรลดทอนลง ควรจัดทำแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นมากขึ้น ควรลดจำนวนชั่วโมงให้ทอนลง ควรลดจำนวนแผนหนังสือเรียนให้ทอนลง ในขณะเดียวกันก็มีความเห็นว่า แผนการสอนวิชาภาษาไทยคืออยู่แล้ว ยังไม่ควรแก้ไขในเวลานี้

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดคือ ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็พพูภาษาเขมรเห็นว่า ควรจัดทำแผนการสอนวิชาภาษาไทยเฉพาะท้องถิ่นที่มีปัญหาเป็นพิเศษ แต่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็พพูภาษาอีสานไม่ได้แสดงความคิดเห็นเรื่องนี้เลย

ถ้าพิจารณาจากผลการวิจัย ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยและส่วนประกอบของแผนการสอน ของครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็พพูภาษาเขมรกับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็พพูภาษาอีสาน ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน รวมทั้งการแสดงความความคิดเห็นและข้อเสนอแนะคล้ายกันด้วย มีเพียงส่วนน้อยที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งมักจะได้รับอิทธิพลจากภาษาถิ่น โดยเฉพาะครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็พพูภาษาเขมร เห็นว่า ภาษาถิ่นเป็นอุปสรรคต่อการสอนตามแผนการสอน คาบเวลาที่กำหนดไว้ในแต่ละแผนไม่เพียงพอ เมื่อเกิดปัญหาในการสอนบุคคลอื่นก็ช่วยเหลือใครคนชางน้อย นักเรียนเกิดการเรียนรู้อาบความคิดรวบยอดคนชางน้อย เนื้อหายากเกินไป ครูต้องจัดสภาพห้องเรียนเพื่อให้เหมาะสมกิจกรรมทำให้เกิดปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียน และจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบทยากเกินไป เป็นต้น แต่ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็พพูภาษาอีสานมีปัญหาในคาบเหล่านี้คนชางน้อย

ในคานที่เกี่ยวกับลักษณะของแผนการสอนวิชาภาษาไทยปรากฏว่า ครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็พพูภาษาเขมร กับครูที่สอนในท้องถิ่นที่เค็พพูภาษาอีสาน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปในทางที่ติไม่เป็นปัญหา

อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาจากระดับความคิดเห็นในการออกแบบสอบถามจะพบว่า แผนการสอนมีส่วนที่ยังไม่เหมาะสมหรือเป็นปัญหาต่อครูทั้งสองประเภทอยู่หลายเรื่องคือ แผนการสอนทำให้ครูต้องมีภาระกิจเพิ่มขึ้นมาก แผนหนังสือเรียน ๔๐ แผนมากเกินไป เนื้อหา มากเกินไป เนื้อหาต้องคัดแปลงจึงจะเหมาะกับท้องถิ่น กิจกรรมที่กำหนดไม่สามารถปฏิบัติได้หมด กิจกรรมส่วนใหญ่เกิดเสียบรรยากาศต่อห้องข้างเคียงสื่อการเรียนที่กำหนดจัดหาได้ยาก โรงเรียน ขาดงบประมาณสำหรับจัดหาสื่อการเรียน โรงเรียนขาดที่เก็บอุปกรณ์ ครูต้องการคำแนะนำ ช่วยเหลือด้านสื่อการเรียน ครูไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับประเมินผลเด็ก กิจกรรมต้องคัดแปลง จึงจะใช้ได้ กิจกรรมบางอย่างไม่ค่อยได้ใช้เช่น ปรินทภาพานาย ทรายอบกรอบ จำนวนคำใหม่ ๔๗๐ คำมีมากเกินไป เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารการศึกษาและศึกษานิเทศก์

- ๑.๑ การสร้างหลักสูตรและแผนการสอน ควรจัดทำอย่างน้อย ๓ ระดับ คือ
 - ๑.๑.๑ ระดับประเทศ จัดวางหลักสูตรไว้เป็นแกนกลางใช้เป็นหลัก ยึดสำหรับการสร้างหลักสูตรระดับอื่น
 - ๑.๑.๒ ระดับเขต แต่ละเขตการศึกษาควรมีหลักสูตรในเขตของตนเอง การสร้างหลักสูตรระดับเขตต้องยึดหลักสูตรระดับประเทศเป็นหลัก แต่ปรับให้เหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ ของแต่ละเขต ใช้เป็นหลักในการเรียนการสอนแต่ละเขต แผนการสอนควรสร้างระดับเขตและใช้ได้ทั่วไปในแต่ละเขต การศึกษานั้น

๑.๑.๓ ระบุว่าท้องถิ่น สำหรับท้องถิ่นที่มีปัญหาพิเศษไม่เหมือนสภาพทั่วไปในเขตการศึกษาเดียวกัน เช่นมีสภาพภาษาถิ่นแตกต่างไปจากส่วนอื่น มีการประกอบอาชีพโดยทั่วไปแตกต่างไปจากส่วนอื่นในเขตการศึกษาเดียวกัน การสร้างหลักสูตร ระบุว่าท้องถิ่นต้องยึดหลักสูตร ระบุว่าประเทศและระดับเขตควย

๑.๒ ควรสร้างแผนการสอนสำหรับใช้เฉพาะในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ เพราะเป็นจังหวัดที่มีปัญหาภาษาถิ่น แผนการสอนที่สร้างขึ้นถ้าเทียบกับแผนการสอนฉบับของกรมวิชาการแล้ว ควรมีลักษณะที่เหมาะสมกับท้องถิ่นยิ่งขึ้น เช่น คัดแปลงกิจกรรมให้เหมาะสมกับท้องถิ่น สื่อการเรียนสามารถจัดหาได้ง่าย ลดจำนวนแผนการสอนให้น้อยลงพยายามควบคุมเวลาในแต่ละแผนเพิ่มขึ้น

๑.๓ การกำหนดคุณสมบัติของครูที่สอนชั้นประถมศึกษา ๑ สำหรับท้องถิ่น ควรเป็นผู้ปรับตัวได้ ครูที่อยู่ในท้องถิ่นที่ภาษาถิ่นควรพูดภาษาถิ่นได้อย่างดีด้วย ผู้บริหารการศึกษาควรสนับสนุนทุกทางที่จะให้คนในท้องถิ่นกลับไปสอนในท้องถิ่นของตน โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีสภาพวัฒนธรรมและความเป็นอยู่เฉพาะถิ่น

๑.๔ การติดตามผลและการนิเทศการศึกษา หลังจากประกาศใช้หลักสูตรใหม่ และเตรียมครูเพื่อสอนตามหลักสูตรใหม่แล้วผู้บริหารการศึกษา ศึกษาพิเศษ ควรได้มีการติดตามผลการใช้หลักสูตรใหม่รวมทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลือครูอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ โดยออกไปดูการสอนของครูด้วยตนเอง หรือออกแบบสอบถามเพื่อสำรวจปัญหา และจัดบริการแก้ปัญหา หรือช่วยเหลือแนะนำทางไปรษณีย์ในระดับจังหวัดอาจจัดตั้งศูนย์พิเศษสำหรับให้คำแนะนำช่วยเหลือครูในด้านการสอนตามหลักสูตรใหม่ด้วย

๑.๕ ควรจัดตั้งศูนย์บริการด้านสื่อการเรียน ระบุว่าอำเภอควยการรวบรวมครูที่มีความสามารถด้านการสร้างและแนะนำการใช้สื่อการเรียนศูนย์ละไม่เกิน ๑๐ คน ศูนย์

อาจได้รับเงินสนับสนุนจากเงินงบประมาณ หรืออาจได้รับเงินและวัสดุจากผู้บริหารอีกส่วนหนึ่ง
ศูนย์หน้าทีบริการค่านี้อาจเรียน เช่น ให้มีให้แลกเปลี่ยนสื่อการเรียนจากโรงเรียนที่มี
ความพร้อมต่างกัน แสวงหาแนวกรรมการศึกษามาเผยแพร่ ช่วยเหลือค่านี้อาจเรียนที่มี
ความพร้อมให้ช่วยบริการ เป็นกรณีพิเศษ

๑.๖ ควรจัดรวบรวมกิจกรรมการเรียนเป็นรูปเล่ม นอกกระดาษเย็บคจนคร
สามารถเข้าใจและปฏิบัติได้ก็ โดยแยกเป็นกิจกรรมแต่ละระดับชั้น และควรนำกระบวนการกลุ่ม
สัมพันธ์มาใช้ กิจกรรมที่กำหนดควรมีบทบาทในการประเมินผลเล็กน้อย

๑.๗ การทดลองใช้หลักสูตรก่อนประกาศใช้จริง ควรมีการแยกทดลองใช้
ในห้องเรียนที่มีสภาพเหมาะสม และความเป็นอยู่แตกต่างไปจากห้องอื่น เช่น นำไปทดลองใช้
ในห้องเรียนที่เจริญมาก เจริญปานกลาง ห่างไกลความเจริญ และที่ห่างไกลมีปัญหาพิเศษ
ผลการทดลองใช้ควรนำไปปรับเพื่อให้เหมาะสมกับห้องเรียนนั้นโดยเฉพาะ

๑.๘ การสร้างหลักสูตรควรได้รับข้อมูลจากห้องเรียน เพราะการให้ครู
หรือบุคคลในห้องเรียนมีส่วนร่วมให้ข้อเสนอแนะจะทำให้หลักสูตรนั้นใช้ได้เหมาะสมกับห้องเรียน
นั้นยาวนานขึ้น

๑.๙ การแจกเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น แผนการสอน คู่มือครู
แบบเรียน หลักสูตร เมื่อมีการประกาศใช้หลักสูตรใหม่ควรให้เอกสารเหล่านั้นถึงมือผู้ใช้
ล่วงหน้าเพื่อศึกษาและเตรียมการพอควร

๒. ข้อเสนอแนะต่อสถาบันฝึกหัดครู

๒.๑ การจัดอบรมครูเพื่อปฏิบัติงานสอนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ควร
อบรมระหว่างปิดภาคเรียนก่อนเปิดภาคการศึกษาแรก ควรใช้เวลาในการอบรมนานวันพอที่จะ
ศึกษาหรือทำความเข้าใจกับปัญหาต่าง ๆ ได้พอเพียง ครูและผู้อยู่เกี่ยวข้องของครูจะได้รับการอบรม
และหลังจากได้เริ่มทดลองใช้ไปแล้วควรจัดสัมมนาครูที่สอนอีกครั้งหนึ่ง

๒.๒ สถาบันฝึกหัดครูควรร่วมมือกับผู้บริหาร การศึกษา ศิษยานิเทศก์ และ
 ผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ติดตามผลให้คำแนะนำช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ครูที่สอนอย่างใกล้ชิด
 และสม่ำเสมอ สถาบันฝึกหัดครูควร เป็นผู้มีบทบาทในด้านการวิจัยและติดตามผลพอควร

๒.๓ สถาบันฝึกหัดครูควร เป็นแหล่งเผยแพร่แบบอย่างสื่อการเรียน นวัตกรรม
 ทางการศึกษา ควรจัดสร้างศูนย์สื่อการเรียนเพื่อบริการแก่ครูที่อาศัยอยู่ในเขตความ
 รับผิดชอบของสถาบันฝึกหัดครูนั้น

๓. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

๓.๑ ควรมีการวิจัยการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นอื่นใน
 จังหวัดหรือเขตการศึกษาอื่น

๓.๒ ควรมีการวิจัยการใช้แผนการสอนกลุ่มอื่น ๆ เช่น กลุ่มบูรณาการ
 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

๓.๓ ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบปัญหาการใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย
 ระหว่างครูที่รับบัณฑิตทางภาษาถิ่นเหมือนกัน แต่คนละภาษา หรือภาษาเดียวกันแต่คนละถิ่น
 เป็นคน